

Решение № 60045

Номер 60045

Година 12.05.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 13.04

Година 2021

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100466

по описа за

2020

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „.. за К. на П. задължения“ ЕООД – С, представлявано от ИЦК и ЯБЯ е предявил обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 240, ал. 1, вр. с чл. 92, ал. 1, изр. 1 и вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД срещу С. И. К. с настоящ адрес в гр. С. с които се иска да бъде установено по отношение на ответницата, че дължи на ищеца сумите, присъдени в издадената срещу нея Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. 72/2020 г. на РС - С. а именно: 497,50 лв. – главница; 57,37 лв. договорна лихва за периода 05.02.2018 - 06.01.2019 г.; 167,50 лв. неустойка за неизпълнение на договорно задължение и 200 лв. разходи и такси за извънсъдебно събиране на просрочено задължение, както и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното погасяване на дълга.

Претендира присъждане на деловодните разноски в заповедното и в исковото производство.

Фактическите твърдения на ищеца се свеждат до следното:

Ищецът е подал Заявление по чл. 410 ГПК, въз основа на което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение. Ответницата е възразила в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК срещу издадената срещу нея заповед за изпълнение, в резултат на което и съгласно чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, за „.. за К. на П. задължения“ ЕООД възниква правен интерес от завеждане на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него.

Заповедта за изпълнение е издадена за вземане, възникнало по Договор за кредит Бяла карта № 532010 от 31.01.2018 г. между „АФ“ ООД като Кредитор и С. К. като Кредитополучател, сключен при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит. Подписвайки договора за кредит, кредитополучателят заявява, че е получил и е запознат своевременно с договора и Общите условия. По силата на Рамков договор за прехвърляне на парични задължения (цесия) от 11.11.2016 г. и приложение № 1 към него от 25.07.2019 г. и потвърждение за сключената цесия, на основание чл. 99 от ЗЗД, вземането е прехвърлено в полза на „.. за К. на П. задължения“ ЕООД изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности.

С подписването на процесния договор, „АФ“ ООД, се задължава да предостави на С. И. К. револвиращ кредит в максимален размер на 500 лева - главница, под формата на разрешен кредитен лимит, който се усвоява чрез международна кредитна карта ***, а кредитополучателят се задължава

да го ползва и върне съгласно условията на сключения договор. С разпоредбата на чл. 3, ал. 1 от Договора е предоставена субективната възможност на кредитополучателя по всяко време да усвоява суми до максималния размер на кредитния лимит. В тази връзка настъпването на падежа - 2-ро число от месеца, съобразно чл. 3, ал. 2 от Договора зависи изцяло от поведението на кредитополучателя - би настъпил единствено в случай, че същият усвои част или в цялост максималния кредитен лимит. Заедно с подписване на договора за кредит, кредитодателят е предоставил на кредитополучателя платежен инструмент - кредитна карта издадена от „ИФ“ /Картоиздател/ ведно със запечатан плик, съдържащ ПИН кода за ползване на картата, като кредитополучателят може да усвои изцяло максималния размер на кредита веднага след активиране на картата и влизане в сила на договора за кредит, което съставлява изпълнение на задължението на кредитодателя да предостави заемната сума. Страните са подписали и Приложение № 1 към договора за кредит - Условия за ползване на международна платежна карта ***, които съдържат и Тарифа за дължимите такси за ползване на кредитна карта ***.

С. И. К. е усвоила сума в общ размер на 500 от предоставения максимален кредитен лимит, като вследствие на извършените операции по картата, дължимата към настоящия момент непогасена главница е в размер на 497.50 лева.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2, чл. 8 и чл. 22, ал. 2 от Договора върху усвоената и непогасена главница кредитополучателят дължи дневен лихвен процент в размер на 0.12 %, представляващ договорна/възнаградителна лихва за периода от 05 февруари 2018 г. - датата на първата транзакция по кредитната карта до 06 януари 2019 г. - датата на настъпване на предсрочна изискуемост, като предпоставките за настъпване на същата са визирани в чл. 22, ал. 1 от Договора. В настоящия случай дължимата договорна лихва е в размер на 57.37 лева.

В чл. 16 от Договора страните са се съгласили, в случай че кредитополучателят не заплати текущото си задължение, представляващо сбор от сумите по чл. 3, ал. 3, т. 1-4, на падежа - 2-ро число на месеца [чл. 3, ал. 2], съгласно условията на сключения договор, същият се задължава да предостави на кредитодателя в 3-дневен срок от падежа, а именно до 5-то число, обезпечение чрез поръчителство при конкретно посочените в чл. 16, ал. 1, т. 1-5 предпоставки, за което между кредитодателя и поръчителя се подписва договор за поръчителство за срок от 30 дни. Задължението за предоставяне на обезпечение чрез поръчителство възниква при всеки отделен случай на забава за плащане на текущото задължение на падежа. Съгласно чл. 21 от процесния договор при неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение в посочения в чл. 16 срок (до 5-то число), кредитополучателят дължи на кредитора неустойка в размер на 10% от усвоената и непогасена главница съгласно чл. 3, ал. 3, т. 1 и т. 2 от Договора. Неустойката се дължи за всяко отделно неизпълнение на задължението за предоставяне на обезпечение. Същата се начислява на 6-то число на месеца, в случай че до 5-то число кредитополучателят не е погасил текущото си задължение. В конкретния случай на кредитополучателя е начислена неустойка за неизпълнение на договорно задължение, чийто размер към настоящия момент е 167,5 лева.

Съгласно чл. 12, ал. 1 от Договора, в случай че кредитополучателят не погаси текущото си задължение на посочения в договора падеж, същият е длъжен в 3-дневен срок от падежа да предостави на кредитодателя, обезпечение чрез поръчителство (чл. 16), както и да заплати сума в размер на 15% от максималния кредитен лимит, която да послужи за частично погасяване на задълженията му. Съгласно чл. 22, ал. 4 от Договора при забава за плащане на текущо задължение от страна на кредитополучателя или на сумата по чл. 12, ал. 1 - 15% от максималния кредитен лимит, ответникът дължи разходи за действия по събиране на задължението в размер на 2.50 (два и 0.50) лева за всеки ден, които се начисляват до заплащане на съответното текущо задължение или на сумата по чл. 12, ал. 1. В случай че кредитополучателят не предостави обезпечението по чл. 16, но заплати 15% от максималния кредитен лимит, същият не дължи разходите за действия по събиране на задължението, но дължи неустойката по чл. 21 от Договора. Страните са се споразумяли (чл. 22, ал. 5), че при настъпване на предсрочна изискуемост се начислява еднократна такса в размер на 120.00 лева, която включва дейността на служител/лице, което осъществява и администрира дейността по извънсъдебно събиране на задължението на кредитополучателя. Съгласно чл. 22, ал. 4 и ал. 5 от Договора са начислени разходи и такса за извънсъдебно събиране на просроченото задължение, като за същите към настоящия момент С. И. К. дължи сума в общ размер на 200 лева. Следва да имате предвид, че разходите и таксите за извънсъдебно събиране са начислени съгласно чл. 10 а от ЗПК и нямат характер на неустойка.

Поради трайната забава и виновното неизпълнение на договорните задължения от страна на ответника, цялото му задължение е станало предсрочно изискуемо, като предсрочната изискуемост е обявена на 06 януари 2019 г. г. Читано от тази дата съгласно чл. 22, ал. 3 от Договора С. И. К. дължи заплащането на мораторна лихва върху главницата в размер на 47.75 лева за периода от 06 януари 2019 г.,- денят, следващ датата на настъпване и респективно обявяване на предсрочната изискуемост

до 13 декември 2019 г. г. - датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение, ведно със законната лихва върху главницата от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми.

През целия срок на валидност на договора, ответникът се е задължил да заплаща до всяко 2-ро число на месеца текущото си задължение за предходния месец, като от сключване на горецитирания договор до подаването на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист С. И. К. продължава да не изпълнява задълженията си.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът депозира отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Признава факта, че между страните е сключен договор за кредит Бяла карта № 532010/31.01.2018 г. и обстоятелствата, изложени във връзка с договора, както и че картата е блокирана от ищеца. Твърди, че е извършила плащания в общ размер 625 лв., с които е погасила изцяло отпуснатия кредит и е платила допълнително без основание сумата от 125 лв., която подлежи на връщане от ищеца и прави искане за това. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Твърди, че е налице нищожност на целия договор, алтернативно на договорни клаузи в него. Кредитодателят е извършил неправилни осчетоводявания, които оспорва. Липсват доказателства за уведомяване на ответника за обявената предсрочна изискуемост на задължението по договор за кредит преди образуването на ч.гр.д. № 72 по описа за 2020 г. на Районен съд - Смолян.

Нищожни са клаузите за лихви на т. 2.2. от договора, предвиждаща 43,2% лихва, както и допълнителен дневен процент. Нищожна е и клаузата установяваща размера на ГПР, която в случая е уговорена в различни стойности, най-малката от които 45,9% и посочена в чл. 4 от договора. Начислените суми въз основа на тези клаузи, описани и в чл. 3 от начини на плащане, са извършени без правно основание на база нищожни договорни клаузи. Поради своята прекомерност, надхвърляща трикратния размер на законната лихва, договорената лихва е нищожна. За това с плащанията, осчетоводени като лихви, следва да се погаси вземане за главница.

Клаузата за неустойка по чл. 21, ал. 4 също е недействителна поради противоречие с добрите нрави, която е уговорена извън присъщата ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Уговорената неустойка е предназначена да санкционира заемателя за виновното неспазване на договорното задължение за предоставяне на обезпечение. Задължението за обезпечаване на главното задължение обаче има вторичен характер и неизпълнението му не рефлектира пряко върху същинското задължение за погасяване на договора за паричен заем, съобразно договореното. Такава клауза изцяло противоречи на добрите нрави по смисъла на чл. 26, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, тъй като нарушава принципа на справедливост и излиза извън обезпечителните и обезщетителните функции, които законодателят определя за неустойката. Действително няма пречка размерът на неустойката да надхвърля вредите от неизпълнението. В случая обаче няма адекватен критерий за преценка на това надвишаване, доколкото процесната клауза обезпечава изпълнението на вторично задължение. Нищожна поради противоречие със закона и предвидена при заобикалянето е неустойката за неосигуряване на обезпечение, тъй като чрез нея на практика се увеличава цената на договора - плаща се допълнителна лихва, въпреки че същата се описва като неустойка.

Оспорва и претенцията за заплащане на такса и разходи за извънредно събиране. Съгласно разпоредбата на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК се въвежда законова забрана за кредитора да изисква заплащане на такси и комисиони за действия, свързани с усвояване и управление на кредита. Счита, че договорената между страните в чл. 21, ал. 4 от договора сума от 2,50 лева на ден, представляваща разход за действия по събиране на задълженията, по същество съставлява такса. Този извод се налага с оглед начина, по който е уговорено това вземане — без зависимост и връзка с действително извършените разходи, а като фиксирана по размер сума и отнапред определено задължение на потребителя към кредитора. Доколкото договорената такса е определена за действия по събиране на кредита, което по същество са действия по управление на кредита, същата се явява нищожна като противоречаща на закона - на разпоредбата на чл. 10а, ал. 2 от ЗПК.

Нищожна е и клаузата на чл. 21, ал. 5 от договора, съгласно която е предвидена дължимост при настъпване на предсрочна изискуемост на такса в размер на 120 лева, включваща разходите на кредитора за дейността на лице, което осъществява и администрира дейността по извънсъдебно събиране на задължението.

В съдебно заседание ищецът не се представлява, в писмена молба поддържа исковете и моли да бъдат уважени по изложените съображения по същество, като претендира да му бъдат присъдени деловодните разноски.

За ответницата адв. Р поддържа отговора на исковата молба и излага съображения по същество. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира да ѝ бъде присъдено адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал. 2 ЗАДв..

Съдът след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, установи от

фактическа и правна страна следното:

По заявление по реда на чл. 410 ГПК, подадено на 20.01.2020 г. от заявителя „ за К. на П. задължения“ ООД срещу длъжника С. И. К. е образувано ч.гр.д. № 72/2020 г. на РС – С. по което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 22/28.01.2020 г., с която е разпоредено длъжникът С. К. да заплати на кредитора „ за К. на П. задължения“ ООД сумата от 497,50 лв. –главница; 57,37 лв. -договорна лихва за периода от 5.02.2018 г. до 06.01.2019 г.; 167,50лв. - неустойка за неизпълнение на задължение за периода от 6.03.2018 г. до 6.01.2019 г.; 200 лв. -разходи за извънсъдебно събиране; 47,75 лв. - лихва от 7.01.2019 г. до 13.12.2019 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.01.2020 г. до плащането, както и разноски в размер на 25 лв. за ДТ и в размер на 50 лв. за юрисконсулт.

Срещу издадената заповед за изпълнение длъжникът е подал възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. По този повод съдът с разпореждане № 835/10.03.2020 г. съдът е указал на ищеца да предяви иск за установяване на вземането си в едномесечен срок. Разпореждането е връчено на заявителя на 08.05.2020 г. и на 12.06.2020 г. ищецът е подал настоящата искова молба.

Исковите са процесуално допустими, като предявени между надлежно легитимирани страни – цесионера и длъжника по кредитното правоотношение и в предвидения едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 ГПК, като предмет на исковите са сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 72/2020 г. на РС – Смолян.

Видно от представения Договор за кредит „Бяла карта“, сключен на 31.01.2018 г. между „АФ“ ООД и С. К. за неопределен срок, посоченото дружество е предоставило на ответницата револвиращ кредит под формата на разрешен кредитен лимит в максимален размер от 400 лева, усвоим чрез извършвани по всяко време тегления на суми в брой или платежни нареждания с международна кредитна карта Access Finance/iCard № 532010, връчена ѝ с индивидуален ПИН-код. Ответницата следвало да възстановява на кредитодателя заетите средства и да му заплаща лихва при фиксиран годишен лихвен процент от 43,20 % след първите 60 календарни дни, считано от активиране на картата и дневен такъв от 0,12 %, начисляван ежедневно върху усвоената и непогасена главница при условна продължителност на календарния месец от 30 дни, както и такси за ползване на платежния инструмент, съгласно Тарифа, поместена в Общите условия на издателя „Айкарт“ , представляващи неразделна част от договора. За целта до второ число на всеки месец трябвало да изпълнява „текущото си задължение“ за предходния, определено към последното му число като сума от: усвоената и непогасена главница между 1-о и 19-о число на текущия месец и между 20-о и последно число на предишния; непогасената договорна лихва върху нея, както и евентуално начислените през текущия месец неустойка, лихва за забава и разходи за събиране. Респективно с върнатата част от заема се увеличавал разполагаемият му остатък по картата. Договорен е годишен процент на разходите по кредита от 45,90 %, изчислен при допусканията: незабавно усвояване на пълния кредитен размер и изправност на страните, и на общата дължима се от потребителя сума като сбор от усвоената и непогасена главница, договорна лихва върху нея и такси за ползване на картата. В чл. 19 от договора са предвидени права на кредитополучателя да изисква от търговеца извлечение във вид на погасителен план за извършените и предстоящите плащания, да пристъпи към предсрочно погасяване и да се откаже от сделката, както и редът за тяхното опражняване.

С чл. 15 от договора кредитополучателят се е задължил при незаплащане на текущо задължение на падежа в срок от 3 дни след падежа да предостави допълнително обезпечение – поръчител, който да отговаря на определени условия, а в срок от 30 дни да бъде подписан договор за поръчителство между кредитодателя и поръчителя. При неплащане на падежа, в 3-дневен срок след настъпването му, ответникът се задължил да плати на кредитора сума, равна на 15% от максималния кредитен лимит, която да послужи за частично издължаване, съгласно чл. 12, ал. 1.

Отговорността на заемателя за неизпълнение е уредена в клаузите на чл. 20 и чл. 21, според които същият дължи на заемодателя, както следва: при неосигуряване на поръчител – неустойка в размер на 10 % от усвоената и непогасена главница, включена в текущото задължение за настоящия месец, която се начислява на пето число на следващия; при забава на текущото задължение или на сумата по чл. 12, ал. 1 – разходи за действия по събиране на задълженията от 2, 50 лева (чл. 21, ал. 4) и законната лихва (чл. 21, ал. 3) за всеки ден просрочие, а при предсрочна изискуемост – и еднократна такса от 120, 00 лева за покриване раноските за дейността на лице/служител по администриране на извънсъдебното удовлетворяване (чл. 21, ал. 5).

Ако закъснението продължи повече от 10 дни или в рамките на два последователни месеца не са погасени минимум 15% от одобрения кредитен лимит, като в поне един месец да бъдат внесени общо 15% от него, чл. 21, ал. 1 от договора предвижда за кредитодателя възможност да обяви за предсрочно изискуемо цялото си вземане по някой от начините, визирани в чл. 27 от договора, в каквато хипотеза спира олихвяването.

Съобразно чл. 27, ал. 1 от договора за узнати от едната страна се считат всички писма, покани и

съобщения на другата, ако бъдат доставени на адреса за кореспонденция или изпратени на факс, имейл или телефон, обявени в контракта.

С анекс към договора от 13.06.2018 г. е увеличен кредитният лимит на 500 лв..

По силата на Рамков договор за прехвърляне на парични вземания (цесия) от 11.11.2016 г. (л. 22-26), "АФ" ООД се задължило да прехвърля възмездно на „ за К. на П. задължения" ООД свои ликвидни и изискуеми вземания, които произтичат от договори за потребителски кредит "Бяла карта" по смисъла на ЗПК, ведно с привилегиите, принадлежностите и изтеклите лихви, посочени в приложение № 1 към договора, заедно с всички привилегии, обезпечения, изтекли лихви и др. принадлежности.

Видно от извлечението от приложение № 1 към договора за цесия, по т. 324 е прехвърлено и вземането на „АФ“ ООД към ответницата С. К. по договора за кредит „Бяла карта“ от 31.01.2018 г. в общ размер 950,51 лв., от които остатък от главницата 497,50 лв., 28,14 лв. договорна лихва; 57,37 лв. лихва за забава и 367,50 лв. такси, неустойки, разноски..

С потвърждение за сключена цесия продавачът – цедент е потвърдил настъпилото прехвърляне, извършено на 11.11.2016 г.

Цедентът „Аккас Файнанс“ ООД е упълномощил цесионера „ за К. на П. вземания“ ООД да уведомява от името на банката длъжниците по прехвърлените вземания.

Видно от сключението по назначената СИЕ, изготвена въз основа на представените по делото доказателства и при извършени проверки в счетоводството на ищеца, последната погасителна вноска, извършена от С. И. К. е на 04.10.2018 г.. Кредитополучателката е изпаднала в забава, считано от 05.01.2019 г. /чл. 21, ал. 1 от Договора/. Претендираните вземания, посочени в исковата молба на „ за К. на П. задължения“ ООД не са заплатени от С. И. К.. Ответницата е извършила общо 9 тегления или плащания с карта на суми /транзакции/, като първото е на стойност 400 лв., извършено на 05.02.2018 г. и последното е в размер на 20 лв., извършено на 27.10.2018 г. /Таблица 1, колона 2/. Ответницата е извършвала плащания по Договор за кредит „Бяла карта“ от 31.01.2018 г. в общ размер 625 лева, които са разпределени, съгласно договорения между страните ред за погасяване, както следва: 230.70 лева - за револвираща главница по периоди /Таблица 1, к. 3/; 91.34 лева - за договорна лихва /Таблица 1, к. 6/; 226.36 лева - за неустойка по чл. 20, ал. 1 от Договора /Таблица 1, к. 9/; 100 лева-разходи за събиране по чл. 22, ал. 4 от Договора /Таблица 1, к. 12/. Общият размер на задължението на С. И. К. е 969.63 лева, както следва: 497.50 лева-за главница /Таблица 1, к. 4/; 57.37 лева -за договорна лихва /Таблица 1, к. 7/; 167.50 лева-за неустойка по чл. 20, ал. 1 от Договора /Таблица 1, к. 10/; 80 лева-разходи за събиране по чл. 22, ал. 4 от Договора /Таблица 1, к. 13/; 120.00 лева - разходи за събиране по чл. 22, ал. 5 от Договора, начислени на 06.02.2019 г.; 47.26 лева - законна лихва. В съдебно заседание вещото лице допълва, че посочените в колона 8 от таблицата неустойки са по чл. 20, ал. 1 от договора. Не са представени доказателства на вещото лице за реално извършени разходи за събиране на вземането, като договорените по чл. 22, ал. 4 от договора 100 лв. такси са по договора за П. вноски. Съдът кредитира сключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

Исковете са процесуално допустими, но разгледани по същество са неоснователни.

С установителния иск по чл. 422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповедта за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение, тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищеца е да докаже факта, от който произтича вземането, а на ответника - възраженията си срещу вземането.

Ищецът се явява материалноправно легитимиран да търси установяване дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение, тъй като на основание сключения рамков договор за цесия със стария кредитор и подписаното между тях Приложение № 1, в което цедираното право е индивидуализирано по обем и обхват, вземанията на цесионера по договора за паричен заем са му прехвърлени по реда на чл. 99 ЗЗД. За да се прояви действието на договора за цесия между страните по него, е достатъчно постигането на съгласие между стария и новия кредитор. От момента на постигне на съгласието страните по договора за прехвърляне на вземания са валидно обвързани от него и цесионерът се явява носител на придобитите имуществени права. Приемането на цесията от длъжника и неговото участие при сключването на договора не е необходимо, но за да има действие спрямо него цесията следва му бъде съобщена от предишния кредитор – чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Уведомяването има за цел да обвърже длъжника с договора за прехвърляне на вземането и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на задължението му. Изходящото от цедента уведомяване създава достатъчна сигурност за длъжника относно извършената замяна на стария кредитор и

гарантира изпълнение на задължението му спрямо лице, легитимирано по смисъла на чл. 75 ал. 1 ЗЗД. В закона липсва забрана съобщението за цесията по чл. 99, ал. 3 ЗЗД да бъде извършено от новия кредитор /цесионера/ по силата на нарочно упълномощаване от цедента. В този смисъл е установена и постоянната съдебна практика, напр. решение № 137/02.06.2015 г. по гр. д. № 5759/2014 г. на III г.о., ВКС. В случая доказателствата по делото сочат, че ищецът е бил упълномощен от цедента да уведоми ответника за извършеното прехвърляне на процесното вземане по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, което в случая, обаче не е направено.

Установеното задължение на цедента да съобщи на длъжника за прехвърляне на вземането, за да произведе то своето прехвърлително действие спрямо него и третите лица съгласно чл. 99, ал. 4 от ЗЗД, има за цел да защити длъжника срещу ненадлежно изпълнение на задължението му на лице, което не е носител на вземането. В този смисъл е Тълкувателно решение № 142-7 от 11.11.1954 г. на ОСГК, Решение № 123 от 2009 г., II т. о., ТК на ВКС, Решение № 640 от 2005 г., II г. о. на ВКС, Определение № 623 от 2009 г., II г. о., ТК на ВКС и др.. В настоящия случай не се представя писмено уведомление, с което ищецът да уведомява ответника, че е кредитор по вземането му по силата на договора за цесия нито доказателство за връчването на такова. В съдебната практика за редовно уведомяване се приема и връчването на уведомлението на ответника – заемател ведно с исковата молба. В настоящия случай, въпреки възложената доказателствена тежест на ищеца за това, същият не е представил доказателство за уведомяване на ответницата за цесията, не е приложил уведомление за извършената цесия към исковата молба /въпреки, че го е посочил в списъка на приложените доказателства/ и такова не е връчено на ответницата. Съдът приема, че цесията не е породила действие спрямо ответницата, тъй като същата не е била редовно уведомена за прехвърляне на вземанията по договора за заем в полза на ищеца нито преди образуването на делото, нито с връчването на исковата молба. Ето защо не е налице една от предпоставките за възникване на претендираните вземания от ищеца спрямо ответницата, което е самостоятелно основание за отхвърляне на исковете като неоснователни, без да бъдат обсъждани останалите елементи от фактическия състав на вземанията.

Исковете следва да се отхвърлят като неоснователни, а разноски не следва да бъдат присъждани на ищеца. Ответницата не е направил разноски и такива не й се дължат. Процесуалният представител адв. Р моли да й бъдат присъдени разноски на основание чл. 38, ал. 2 ЗАдв., тъй като видно от представеното пълномощно осъществяването процесуално представителство е безплатно. В исковото производство ответницата е представлявана от адв. Р безплатно на осн. чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗАдв., видно от представеното пълномощно. Основателно е искането на адв. Р да бъде присъдено адвокатско възнаграждение на осн. чл. 38, ал. 2 ЗАдв., с оглед изхода от спора, в размер на 300 лв.

Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от „ за К. на П. задължения” ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С, У. „П В.“ № 2. етаж 3, представлявано от ИЦК и ЯБЯ, обективно съединени установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1, във вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК, вр. с чл. 79, ал. 1, вр. с чл. 240, ал. 1, вр. с чл. 92, ал. 1, изр. 1 и вр. с чл. 86, ал. 3 ЗЗД с които се иска да бъде установено по отношение на ответницата С. И. К., ЕГН *, от гр. С. У. „** Ш.“ № ***, че съществува вземането на ищеца по Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК №22/28.01.2020 г., издадена по ч.гр.д. № 72/2020 г. на РС – С. за сумите: 497,50 лв. – главница; 57,37 лв. договорна лихва за периода 05.02.2018 - 06.01.2019 г.; 167,50 лв. неустойка за неизпълнение на договорно задължение и 200 лв. разходи и такси за извънсъдебно събиране на просрочено задължение, както и законна лихва върху главницата, считано от 20.01.2020 г. - датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното погасяване на дълга.

ОСЪЖДА „ за К. на П. задължения” ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С, У. „П В.“ № 2. етаж 3, представлявано от ИЦК и ЯБЯ на основание чл. 38, ал. 2, вр. ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата да заплати на адв. В И Р от АК - С. ЛН * с адрес гр. С. У. „*** възнаграждение в размер на 300 лева..

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред СмоС в двуседмичен срок от връчването му.

Решението да се връчи на страните, като на ответницата чрез адв. Р.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

